

A LOS CIUDADANOS les emociona, a algunos no demasiado, a otros un poquito, a los menos mucho, que algunos líderes estén tan ilusionados con el *dret a decidir*. Un buen número de ciudadanos si se les instara a que definieran la ilusión dirían que es la alegría y sensaciones que siente un niño ante su juguete preferido. Los juguetes en manos de los niños se sabe que suelen acabar mal y es normal que ocurra eso sino no serían niños, perderían una de las características representativas de su condición y algo así no puede ser bueno para el desarrollo psíquico-físico, con ello se deduce que los juguetes son para ser destruidos. Después de las entrevistas secretas de Madrid, se habla del *dret a decidir*, en

Bruselas se habla del *dret a decidir*, en el día del libro se habla del *dret a decidir*, en variados comunicados se habla del *dret a decidir*, es una constante del discurso y es un hecho probado que las ideas fijas bloquean y entorpecen el hallazgo de otras soluciones, de haberlas, haylas.

En Bruselas dicen que sí, dicen que por supuesto a ninguna persona se le puede negar el *dret a decidir* porque, obvio, sería contrario a la esencia misma de la democracia, pero, el *dret a decidir* colectivo está sujeto a reglas que han de cumplirse porque sino su ejercicio sería también contrario a la esencia misma de la democracia y ningún demócrata

que se precie y que haya de dar ejemplo intentaría ir en contra de la democracia. Bruselas dice que sí, pero inmediatamente añade que le preocupa el resultado, en definitiva, no lo ve nada claro. El Comité de las Regiones, órgano de la UE que ha de ser consultado preceptivamente por el Consejo, la Comisión y el Parlamento Europeo, tampoco lo tiene nada claro.

Esa coincidente ausencia de claridad coincide a su vez con el aprovechamiento de cualquier oportunidad para transmitir mensajes recordatorios del *dret a decidir*.

Parece que existe un fundado temor a que los ciudadanos se desvinculen del *dret a decidir* y decidan que no es necesario decidir nada porque lo que está decidido no es tan malo y con ciertos retoques todavía puede ser mejor. El trance de hablar continuamente de algo que obsesiona provoca cansancio y aburrimiento en el interlocutor.

**AIGUAFREDA:
DILAPIDAR ELS DINERS**

JOAN CRUELLS | AIGUAFREDA

Com ja és habitual a Aiguafreda, tenim un alcalde i un grup de Govern que no tenen gaire cura del pressupost municipal. Tan bon punt van arribar a l'Ajuntament, en el primer Ple, proposen augmentar-se el sou. Dels 500 que cobrava l'anterior alcalde, volien passar-lo a 1500. Sembla ser que DIBA no ho ha autoritzat.

També sabem que cada divendres, l'Alcalde i el seu grup van a sopar a un bar del poble, Els Traginers. Estic segur que ho paguen de la seva butxaca. Ara han decidit, sense comunicació prèvia, tallar tots els arbres centenaris de l'antiga carretera de Ribes, ara convertit en un carrer del poble. Aquests arbres que eren més o menys macos, molt i molt antics, es veu que no eren prou bonics per l'Alcalde i curt i ras, els talla tots, refà les jardineres arrancant totes les plantes: Rosers, Romanins, Geranis, Lavandes, etc. I en planta de nous, més petits, amb plantes noves iguals. Senyor Alcalde a què juga vostè? Com gosa malbaratar els nostres diners? Que potser cobra comissió?

Perdoni, però no puc entendre que en l'actual situació econòmica, vostè es dediqui a canviar les floretes i els arbres. És cert que els que teníem fins ara eren modestos, però a la fi vostè hi planta el mateix de nou i més petit. Que s'ha begut l'enteniment?

El nostre poble feia prou goig amb els que teníem. Per cert, les jardineres que ara s'ha carregat es van fer en un govern del seu grup. Faci el favor d'explicar públicament què s'ha gastat en això i li explica a la gent que no arriba a final de mes, que no pot deixar els nens a dinar a l'escola, etc.

Expliqui per què no dedica aquests diners a arreglar els vorals i clavegueram de parts del poble fets malbé. Potser cal recordar-li que vostè és al servei de tot el poble, no al contrari. Que manega els nostres diners i té l'obligació de fer-ho amb cura i donar explicacions.

Li recordo que fins ara no ha contestat mai ni els meus correus, ni les meves cartes, ni les dels meus companys. Per aquesta raó ho fem arribar als diaris locals i comarcals.

**LES FORCES SOBERANISTAS
HAN DE FER PINYA**

JOSEP M. BOIXAREU | Les Franqueses del Vallès

Profundament preocupat per la perillosa situació que està travessant Catalunya (pràcticament en fallida econòmica), em permeto de demanar-vos que considereu l'oportunitat de traslladar a la direcció nacional d'ERC els motius de la meua preocupació: Si en aquests moments totes les forces sobiranistes no fan pinya a l'entorn del govern de la Generalitat, anirem cap a l'abisme econòmic i farem impossible l'assoliment de l'estat propi.

ERC té un paper essencial en aquest esforç, i sacrifici si cal, per salvar-nos de la catàstrofe social i del domini de l'Estat espanyol. El tacticisme partidista que últimament està exhibint Oriol Junqueras és molt perillós per a l'assoliment d'aquests objectius prioritaris i urgents per a la nostra pàtria. Ja no es tracta de complir pactes, sinó de fidelitat i sacrificis per Catalunya.

Si no aconseguim salvar Catalunya del desastre econòmic no tindrem forces per a seguir el camí cap a l'estat propi.

Fem pinya per sortir de la crisi, pel benestar de tots els catalans i per la independència! Visca Catalunya Lliure, justa i sobirana!

APRECIATS AMICS I AMIGUES

Remei Umbert | Les Franqueses del Vallès

Sóc una jubilada de 80 anys que fa mes de tres anys que vaig al "Centre de Dia de les Franqueses del Vallès" i us vull fer saber que n'estic molt contenta i agraïda,

pel molt bé que es porten amb nosaltres, des de la Sra. Directora, passant per les infermeres i la gent que ens ve a ajudar, que fan pràctiques per la Universitat.

També tenim la monitora de gimnàstica, la psicòloga, que ens fa treballar la memòria i aconsellar-nos quan tenim problemes, la monitora que ens fa la "Psicomotricitat" i la professora que ens ve a la tarda per fer treballs manuals, ens ensenya a fer meravelles a tots nosaltres que ja no som joves i tots érem treballadors, uns del camp i d'altres, com jo, del tèxtil. Aquests dies hem fet roses per Sant Jordi, per les nostres cases i amics, tots plegats fem el que podem i us ben asseguro que eren precioses.

No em vull deixar al meu bon i gran amic Juan José "alias Chele", ja que estic molt contenta al seu costat, ell només treballa amb la mà esquerra i ha fet tot tipus de dibuixos: retrats, escuts de pobles, i fins i tot escuts d'equips de futbol, amb fusta que va cremant puntet a puntet, els fa en un tres i no res, a partir del dibuix que li fa la nostra professora. El dia que vaig entrar al Centre ja hi vaig trobar tres amigues que venien, com jo, de l'Hospital Geriàtric de Granollers i estem molt contentes aquí, l'única cosa és que, ja ens anem fent grans i una ja ens ha deixat per sempre i la trobem molt a faltar, però la vida és així i s'ha de seguir endavant. Com que no em vull deixar cap nom de la bona gent que ens ensenya, ens cuida i ens acompanya, no en poso cap, així hi són tots en el meu agraïment.

**LA PROPERA ESTAFA
DEL GOVERN RAJOY?**

PERE PI CABANES | Sant Hipòlit de Voltregà

Ja fa massa dies que s'està remorejant que el Govern Central està estudiant la manera de poder fotre una de les 14 pagues a que tenim dret, legalment, els pensionistes. L'any 1940, quan es va implantar la Seguretat Social, se'ns va obligar als treballadors a cotitzar i que segons la quota i els anys cotitzats, tindríem dret a una pensió anual i que es repartiria al cobrar-la amb 14 pagues, o sigui 12 mensualitats i dues pagues més l'any que, indedugament, sempre se les ha titllat de "extres".

Si aquest projecte arriba a cristal·litzar-se, quedarà demostrat que a Espanya, estem governats per una trepa d'estafadors i malfactors... per què qui es pensen que són ells per passar-se pel replà de l'escala, una llei que regeix des de l'any 1940 i que seria l'estafa del segle, que un Estat foti una paga als pensionistes i per una raó molt senzilla.

Aquesta paga que ens volen robar, d'extra, no en té res de res, per què al seu dia i per calcular la Base Reguladora de la pensió a cobrar, que ens pertocava anualment, es va dividir per 14 pagues i no per 12, aleshores com un govern es pot atrevir a estudiar la manera d'estafar una paga l'any a cada pensionista, a no ser que ja no els hi quedi ni modòs ni vergonya.

No en tenen prou amb els pensionistes, som els únics espanyols que paguem l'IRPF dues vegades, cosa que mai ni el dictador Franco es va atrevir, i que ho "gaudim" només d'ençà que ens va arribar la democràcia, perquè la primera vegada va ser al cotitzar amb uns diners que ja havien tributat per aquest impost i ara el govern, a l'anar-nos tornant de mica en mica el que vàrem ingressar al seu dia, ens el torna a cobrar, i mai cap partit polític ha mogut ni una sola fulla per eliminar aquest atropellament i en canvi bé s'han preocupat de que els diputats i senadors, que només del seu sou, se'ls hi descompten per aquest concepte, crec que un 4,50 %. I els sindicats què faran per aturar aquesta possible atzagaida? Doncs res, com sempre!

Cartas al **director**

Envíe sus cartas a pmonja@revistadelvalles.com

